

A
JACK REACHER
THRILLER

**LEE
CHILD**

www.musesbooks.com

The Online Bookstore

THE NUMBER ONE BESTSELLING AUTHOR

PAST TENSE

කාමර දංක 10

පරිවර්තනය
චතුරංග සමරදිවාකර

ශ්‍රීමහාන සූර්යයාගේ හිරු රැස් ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ වෙරළාශ්‍රිත නගරයක් වූ මේන් මත පතිත වෙමින් තිබූ අතර පක්ෂීහු දකුණු දෙසට තම දීර්ඝ ප්‍රයාණය අරඹමින් සිටියහ. එහෙත් තමා පක්ෂීන්ගේ ගමන් මාර්ගය නොව වෙනත් ගමන් මාර්ගයක් තම ප්‍රයාණය සඳහා යොදා ගත යුතු බව ඔහු කල්පනා කළේ ය. ඔහු විකර්ණය ඔස්සේ ගමන් ගත යුතු බව ඉටා ගත්තේ ය. එනම් ඉහළ දකුණු කෙළවරේ සිට පහළ වම් කෙළවර දක්වා සයිරකියුස්, සින්සිනාට්, ශාන්ත ලුවී, හා ඔක්ලහෝමා හරහා සැන් දියේගෝ දක්වා ය. ඔහු හමුදා හටයෙකු ලෙස ක්‍රියා කළ නමුත් එහි නාවික හටයින් බහුල ව සිටීම ඔහුට ගැටලුවක් වුවද එය ශීත සෘතුව ආරම්භ කිරීමට හොඳ ප්‍රදේශයක් විය.

මෙබඳු දීර්ඝ වාරිකාවක යෙදීමට පසුගිය වසර ගණනාව තුළ ම ඔහුට නොහැකි වූ හෙයින් මෙය ඓතිහාසික වාරිකාවක් වනු ඇතැයි ඔහු කල්පනා කළේ ය.

ඔහු එම අවස්ථාව එළඹෙන තෙක් ආශාවෙන් බලා සිටියේ ය.

එහෙත් ඔහුට වැඩි දුරක් යන්නට නොලැබිණි.

* * * * *

ඔහු සාගරයෙන් ඉවතට රට තුළට මයිලයක් පමණ ඇවිද ගොස් වෙනත් හරස් මාර්ගයකට පිළිපත්තේ ය. ඉන් පසු ඔහු අත මාර්ගය දෙසට දිගු කොට මහපටුඟිල්ල ඉහළට ඔසවාගෙන සිටියේ මාර්ගයේ ගමන් ගන්නා රථ වාහනයකින් ප්‍රවාහන

පහසුකමක් ලබා ගන්නා අපේක්ෂාවෙනි. ඔහු අඩි හයයි අගල් පහක් පමණ උස් වූ, දැක්වල මස් ගොබ ඉහළට නෙරා පැමිණි දැවැන්ත පුරුෂයෙක් විය. ඔහු මනා පෙනුමකින් යුක්ත නොවූ අතර ඇඳුම් පැලඳුම් කෙරෙහි ද විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන බවක් දක්නට නොලැබිණි. ඔහුගේ බාහිර පෙනුම ඔහුට පරහට හිටියේ ය. බොහෝ රියදුරෝ ඔහුගේ අත දෑක වාහනයේ වේගය බාල කළ නමුත් නැවතත් නොනවත්වා ම යන්නට ගියහ. එබැවින් රථයක් නවත්වා ගැනීමට ඔහුට විනාඩි හතළිහක් පමණ බලා සිටින්නට සිදු විය.

එසේ නවත්වන ලද්දේ සුබාරු රථයකි. ඒ තුළ සිටියේ මැදිවියේ පසු වූ සිහින් පුද්ගලයෙකි. ඔහු කලිසමක් ද, කාකි පැහැති කම්සයක් ද හඳ සිටියේ ය. ඔහුට ඇඳුම් තෝරා දෙන්නට ඇත්තේ ඔහුගේ බිරිඳ විය යුතු බව ඊවර් කල්පනා කළේ ය. ඔහු මගුල් මුද්දක් පැලඳ සිටියේ ය. අතර්ස ඇඳුම් තුළ සැඟව තිබුණේ කම්කරුවකුගේ ශරීරයකි. එහෙත් ඔහු ආයතන ප්‍රධානියෙකු විය හැකි ය. සමාගමේ වළවල් කණින සේවකයෙකු ලෙස පැමිණ, එහි අයිතිකරු වීමේ හැකියාව සහිත පුද්ගලයෙකි, ඔහු.

එය නිවැරදි අනුමානයක් වූ බව පසුව තහවුරු විය. ඔහුගේ පියාගෙන් ඔහුට උරුම වී තිබුණේ මිටියක් පමණි. එහෙත් ඔහුට සේවකයින් හතළිස් දෙනෙකු සහිත ඉදිකිරීම් සමාගමක හිමිකරු වන්නට හැකි වී ඇත. ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය තැබූ සේවාදායකයෝ රාශියක් වූහ. එම කතාව පැවසීමෙන් අනතුරුව ඔහු ඊවර් දෙස බලා අවංක ලෙස සිනාසුණේ ය. එය එසේ සිදු වුණේ කෙසේ ද? අවශ්‍ය දෙයට අවශ්‍ය අවධානය යොමු කිරීම නිසා ය. ඔහු ඉතා සංවිධානාත්මක පුද්ගලයෙකු විය යුතු බව ඊවර් කල්පනා කළේ ය.

ඔහු යමින් සිටියේ මාබල් පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් සඳහා, බොස්ටන් දක්වා ය. මේන් සිට සෘජු ලෙස බටහිර දක්වා ගමන් කොට නිව් හැම්ප්ෂයර් කරා ගොස් එහි සිට බොස්ටන් කරා යෑමට හැකි බව ඔහු දැන සිටියේ ය. ඊවර් ඒ පිළිබඳ ව සතුටු වූයේ, බොස්ටන් කරා ළඟා වීම තමාගේ ද අරමුණු ඉෂ්ට කිරීමක් වූ නිසා ය. ඉන් පසු ඔහුට සයිරකියුස් දක්වා ද, රොචෙස්ටර්, බෙලෝ, ක්ලිව්ලන්ඩ් හරහා සින්සිනාට් දක්වා ද ගිය හැකි ය.

නැතහොත් ඇක්රෝන් හෝ ඔහියෝ හරහා ද සින්සිනාට් දක්වා ගමන් කළ හැකි ය. ඔහු ආරක්ෂක අංශයේ සේවයේ නියුතු ව සිටි කාල වකවානුවේ මීට වඩා අසිරු වාරිකාවල නිරත වී ඇත.

එහෙත් ඔවුන්ට බොස්ටන් කරා යෑමට නොහැකි විය.

ගමන ආරම්භ කර මිනිත්තු පනහකට පමණ පසුව, ඔවුන් නිව් හැම්ප්ෂයර් බලා ගමන් කරමින් සිටිය දී ඔහුට දුරකථන ඇමතුමක් ලැබිණි. ඔහු තම ගමන යෑම පිළිබඳ ව ස්ථිර අධීෂ්ඨානයෙන් සිටි බව ඊවර් දෑන සිටියේ ය. මාර්ගයෙහි ද කිසිදු තදබදයක් නොවීය. ඔවුහු පැයට මයිල හැටක වේගයෙන් ගමන් ගනිමින් හුන්හ. එක් වරම දුරකථන ඇමතුම පැමිණියේ ය. දුරකථනය රථයේ ගුවන්විදුලි පද්ධතියට සම්බන්ධ කොට තිබිණි. එක් වරම රථයේ ඉදිරිපස සවිකර තිබූ රූපවාහිනී තිරය මත නමක් සටහන් විය. ඉන් පසු පුද්ගලයෙකුගේ ඡායාරූපයක් ඒ මත සටහන් විය. ඔහු රතු පැහැති මුහුණක් සහිත අයෙකු වූ අතර ආරක්ෂක හිස්වැසුමක් පැලඳ සිටි අතර, ඝන කවරයක් සහිත ෆයිල් කවරයක් අතේ තබාගෙන සිටියේ ය. ඔහු ඉදිකිරීම් ආයතනයක සේවය කරන වැඩ පරීක්ෂකවරයෙකු බව පෙනෙන්නට තිබිණි. රථයේ රියදුරා තිරය මත වූ බොත්තමක් ස්පර්ශ කළ අතර රථය තුළ වූ ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර තුළින් අනෙක් පස සිටි පුද්ගලයාගේ හඬ මැනවින් ඇසෙන්නට විය.

රියදුරා රථයේ ඉදිරිපස විදුරුව සවි වී පවතින දාරයට සම්බන්ධ කර තිබූ මයික්‍රොෆෝනයකට මුව තබා කතා කරන්නට විය.

“සුබාරංචියක් ද?”

එහෙත් එය සුබාරංචියක් නොවීය. නගර සභාවේ ගොඩනැගිලි අංශයේ පරීක්ෂකවරයෙකු පැමිණ ගිනි උද්‍යතක දහන වායුව පිට කරන නළයක් පිළිබඳ ව විමසීමක් ගැන එයින් කියැවිණි. එම නළය ප්‍රමිතියට අනුකූල ව ගොඩනගා තිබූ අතර බිත්තිය තුළින් මහල් තුනක් දක්වා උසට නිර්මාණය කොට වැඩ අවසන් කොට තිබී ඇත. ඒ සම්බන්ධ ව ක්‍රියා කළ පෙදරේරුවන් සියලු දෙනා ද වෙනත් කාර්යයන් සඳහා යන්නට ගොසිනි. එම නළය ප්‍රමිතියට අනුව ගොඩ නගා තිබුණ ද, එය පිටතින් නිරීක්ෂණය

කළ නොහැකි වූ බැවින් ඒ බව තහවුරු කිරීමට ක්‍රමයක් නොතිබිණි. එහෙත් රජයේ නිලධාරියාට එය තමන්ගේ දැසින් ම දෑක බලා ගැනීමට අවශ්‍ය වී තිබිණි.

රියදුරා, රීවර් දෙස බලා මයික්‍රොෆෝනයට මෙසේ කීවේ ය.

“ඒ මොන පරීක්ෂකවරයා ද?”

“අලුත් කෙනා.”

“අපි එයාට සලකනවා කියලා කිව්වෙ නැද්ද?”

“කිව්වා. ඒත් වැඩේ හරි ගියේ නෑ.”

ඔහු රීවර් දෙස බැලුවේ සමාව හඳුනා කිරීමට මෙනි.

“මුදලක් දෙන්න කතා කළේ නැද්ද?”

“පන්සියක් දෙන්නම් කිව්වා. මිනිහා බාර ගන්න කැමති නෑ.”

ඉන් පසු දුරකථන මාර්ග සංඥාවල අවහිරතාවක් ඇති විය. අනෙක් පුද්ගලයාගේ කටහඬ අපැහැදිලි ලෙස ඇසෙන්නට පටන් ගත්තේ ය. එය ක්‍රමයෙන් ජලය තුළ ගිලී යන රොබෝවරයෙකුගෙන් නගන හඬ මෙන් විය. ඉන් පසු හඬ නැසී ගියේ ය. තිරය සංඥා සොයමින් ළඟාවෙන්නට විය.

රථය ඉදිරියට ම ඇදුණේ ය.

“ඇතුළුවන තැනම ලොබියට ගිනි උදුනක් මොකටද?”

“පැමිණෙන අයව සතුටු කරන්න.”

“එහෙත් අතීතයේ දී එහෙම කළේ පැමිණෙන අය පලවා හරින්නටයි. ආරක්ෂාව සඳහා. ඒ නිසා තමයි ගල් ගුහා ඉදිරිපස ගින්නක් දල්වූයේ. රුදුරු වන සතුන් පලවා හැරීමට.”

“මට සමාවෙන්න. මා ආපසු යා යුතුයි.” ඔහු කීවේ ය.

ඔහු රථය මාර්ගයේ අයිනට කර නැවැත්වී ය. මාර්ගයේ වෙනත් වාහන කිසිවක් නොවීය. රථයේ තිරය තවදුරටත් සංඥා සෙවීමට වෙහෙස වෙමින් සිටියේ ය.

“මෙනනින් ඔබට බහින්න සිදු වෙනවා. එහෙම කමක් නැද්ද?” ඔහු ඇසී ය.

“ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ගමනින් බාගයක් එන්න පුළුවන් වුණානෙ. බොහොම ස්තුතියි.”

“ඒක සුළු දෙයක්.”

“උඩ තට්ටුවේ රෝස්වුඩ් අල්මාරියක් තියෙනවා කියලා කිව්වා නේද?”

“ඔව්.”

“ඒකෙ හිලක් විදලා දහන නළය පරීක්ෂකවරයාට පෙන්වන්න. ඉන් පසු එතන අල්මාරියක් තබනවාට වඩා සේප්පුවක් තිබීම සුදුසු බව නිවෙස් අයිතිකරුට වටහා දෙන්න. ඇතුළුවීමේ ලොබියට ගිනි උදුනක් අවශ්‍ය කෙනෙකුට ඉහළ තට්ටුවකට සේප්පුවක් අනිවාර්යයෙන් ම අවශ්‍යයි. මේ මගින් ඔබට ලාභයක් ලබා ගැනීමට පුළුවනි.”

“ඔබත් මේ ක්ෂේත්‍රයේ ද?”

“හමුදා නිලධාරියෙකුට සිටියා.”

“ඔ...න්.”

ඊවර් දොර විවෘත කර එළියට බැස නැවතත් දොර වසා දමුවේ ය. ඉන් පසු මාර්ගයෙන් ඉවත් වූයේ රථය හරවා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් ඉඩකඩ ලබා දීම පිණිස ය. එම පුද්ගලයා රථය හරවාගෙන ඔහුට ද අත වනා යන්නට ගියේ ය. මාර්ගයේ එක් දිශාවකට ධාවන පථ දෙකක් තිබිණි. එබැවින් රථය හරවා ගැනීමට එතරම් අසීරුතාවක් නොතිබිණි. එහි වංගු තිබූ අතර සුළු කඳු හා බැවුම් සහිත විය. එහෙත් එය නවීන පන්නයේ සුබාරු රථයකට කිසිදු බලපෑමක් ඇති නොකළේ ය. එය පැයට මයිල හටක වේගයෙන් ගමන් කරමින් තිබිණි. මාර්ගයේ කිසිදු රථවාහනයක් නොවීය. එය නිශ්ශබ්දතාවේ ගිලී පැවතිණි. ගස් කොළන් නළවමින් මද සුළඟක් හමා ගියේ ය. මාර්ගයේ තාර ස්තරයෙන් මද උණුසුමක් නැඟ ආවේ ය.

ඊවර් මාර්ගයේ ඉදිරියට පියවර තැබී ය.

* * * * *

මයිල දෙකක් ගමන් ගත් තැන Y හැඩැති හන්දියක් කරා රීවර් පැමිණියේ ය. වමට යා යුතු ද, නැතහොත් දකුණට යා යුතු ද යන විතර්කය ඔහු තුළ හට ගත්තේ ය. එම මාර්ග දෙක ම වෘක්ෂලතාදියෙන් ආවරණය වී තිබූ අතර බිංගෙවල් දෙකක් ලෙස දක්නට ලැබිණි.

එහි මාර්ග සංඥා සහිත පුවරුවක් ප්‍රදර්ශනය කර තිබිණි.

වම් පසට වූ ඊතලයට යටින් පෝට්ස්මවුත් ලෙස ද, දකුණු පසට වූ ඊතලයට යටින් ලකෝනියා ලෙස ද සටහන් කර තිබිණි. ලකෝනියා ලෙස සටහන් වී තිබුණේ තරමක් කුඩා අකුරින්. ඉන් අදහස් වූයේ එහි වැදගත්කම අනිකට වඩා අඩු බව ද? එහෙත් මාර්ග දෙක ම එක සමාන පළලින් යුතු විය.

ලකෝනියා, නිව් හැම්ප්ෂයර්.

එය රීවර් හට හුරු පුරුදු නමකි. තම පවුලේ පාරම්පරික ලියකියවිලිවල ඔහු ඒ නම දක ඇත. එසේම එම නම පවුලේ නිතර පවසනු ද ඔහුට ඇසී ඇත. එය ඔහුගේ පියාගේ උපන් ගමයි. එසේම ඔහු වයස අවු. 17 දී හමුදාවට බැඳෙන තුරු ගත කළේ ද එහි ය. ඉන් පසු එක් වරක් වත් එහි යන්නට ඔහුට නොහැකි විය. පසුව ඔවුන්ට ලකෝනියා යනු අතීතයට අයත් වූවක් බවට පත් විය. පවුලේ කිසිවෙක් නැවතත් එහි නොගියහ. ඒ පිළිබඳ ව කිසිවෙක් සඳහන් කිරීමක් පවා නොකළහ. පසුව ආච්චි හා සීයා ද මිය ගියහ. මාමලා නැන්දලා හෝ කිසිදු ඥාති සහෝදර සහෝදරියක් පවා එහි නොවිසූහ. මේ මගින් යම් නැවතීමක් සිදු වී ඇති බව පැහැදිලි ලෙස ම පෙනෙන්නට තිබිණි. ඒ පිළිබඳ ව යම් තොරතුරක් පැවතියේ ඔහුගේ පියා සතුව පමණි. එහෙත් එම තොරතුරුවලින් ප්‍රයෝජනයක් ගැනීමට කිසිවෙක් උත්සුක නොවූහ. නාවුක පවුල් තුළ ඇතැම් දේ පිළිබඳ ව සාකච්ඡා නොවුණි. පසුව රීවර්ගේ සොහොයුරා වූ ජෝ හට උතුරු ප්‍රදේශයට පත්වීමක් ලැබුණු අතර ඒ අවස්ථාවේ දී මෙම අතීත උරුම පිළිබඳ ව සොයා බැලීමට බලාපොරොත්තු වන බව ඔහු පැවසුව ද, ඉන් පසුව ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිදු පියවරක් ගත් බවක් අසන්නට නොලැබිණි. එසේම රීවර් ද ඒ පිළිබඳ ව විටින් විට යම් යම් දේ පැවසුව ද එයින් ද කිසිදු ප්‍රතිඵලයක් අත් වූ බවක් දක්නට නොලැබිණි.

වමට ද, දකුණට ද?

පෝටිස්මවුත් වඩාත් හොඳ ය. එහි අධිවේගී මාර්ග ද, බස් ද තිබිණි. එතැන් සිට කෙළින් ම බොස්ටන් බලා යා හැකි ය. සැන් දියේගෝ වඩාත් සිත්ගන්නාසුලු ය. ඊසාන දිග වඩාත් සීතල ය.

එහෙත් වැඩිපුර දවසක් ගත කිරීමෙන් අවැඩක් සිදු නොවේ.

ඔහු දකුණු අත පැත්තට පය එසවී ය. එය ලකෝනියා දක්වා දිවෙන මාර්ගයයි.

* * * * *

එදින ම ඒ අවස්ථාවේ දී ම, ඊට මයිල තිහකට පමණ එපිටින් වෙනත් මාර්ගයක විසි පහක් වයසැති ශෝට් ෆ්ලෙක් නමැති පුද්ගලයෙක් හොන්ඩා සිවික් වර්ගයේ කාර් රථයක් පදවමින් සිටියේ ය. රියදුරු අසුනට ආසන්න ඉදිරිපස අනෙක් අසුනේ වයස විසි පහක් වූ පැට් සන්ඩ්ස්ට්‍රෝම් නම් ඔහුගේ පෙම්වතිය හිඳ සිටියා ය. ඔවුහු දෙදෙනා ම කැනඩාවේ නිව් බ්‍රන්ස්වික් නමැති නගරයට ආසන්න ව පිහිටි ශාන්ත ලෙනාඩ් නමැති ප්‍රදේශයේ ඉපිද හැදුණු වැඩුණු අය වූහ. එම ගම්මානයේ විශේෂ සිදුවීම් කිසිවක් සිදු නොවීය. එයින් පැමිණි හොඳ ම ප්‍රවෘත්තිය ලැබුණේ මීට වසර දහයකට පෙර ය. එනම් එහි වූ පාරක වංගුවක් ගැනීමේ දී මිමැස්සන් මිලියන දොළහක් ප්‍රවාහනය කරමින් තිබූ ලොරියක් පෙරළී ගොස් තිබිණි. එය පුවත්පත්වල උණුසුම් ප්‍රවෘත්තියක් ලෙස පළ වූ අතර එබඳු සිදුවීමක් නිව් බ්‍රන්ස්වික්හි සිදු වූ පළමු අවස්ථාව එය විය.

පැට් වැඩ කළේ ලී මෝලක ය. ඇගේ සීයා මිනෙසෝටාහි උපත ලැබුවෙකු වූ අතර ඔහු වියට්නාම් යුද්ධය සඳහා හමුදාවට බැඳීමට සිදු වෙතැයි බියෙන් උතුරට පලා ගිය අයෙක් විය. ශෝට් අර්නාපල් ගොවියෙක් විය. ඔහුගේ පවුල අතීතයේ සිට කැනඩාවේ පදිංචි වී සිටියහ. ඔහුගේ නම ශෝට් වුව ද ඔහු සැලකිය යුතු ලෙස කොට අයෙක් නොවී ය. ඇතැම් විට ඔහු කුඩා කල කොටට දිස්වන්නට ඉඩ ඇත. එහෙත් දැන්නම් ඔහු සාමාන්‍ය උසකින් යුත් අයෙක් විය.

ශාන්ත ලෙනාඩ්හි සිට නිව්යෝක් දක්වා නොනවත්වා එක දිගට ම ගමන් කිරීම ඔවුන්ගේ අභිප්‍රාය විය. එහෙත් එය අසීරු

ගමනක් විය. එහෙත් එහි වාසිය ඔවුහු දැන සිටියහ. ඔවුන් සතුව විකිණීමට යමක් තිබිණි. අතරමග දී නවතින්නට සිදු වුවහොත් ලාභය අඩු වී යයි. ඔවුහු දෙදෙනා ම එකතුව යා යුතු මාර්ගය හොඳින් තීරණය කර ගත්හ.

ඔවුන් කල් වේලා ඇතිව පිටත් වීමට සැලසුම් කරගෙන සිටියත් අනපේක්ෂිත බාධාවක් මතු වීම නිසා පමා වීමට සිදු විය. ඊට හේතුව හොන්ඩා රථයේ කල් ඉකුත් වූ බැටරිය ප්‍රමාණවත් විදුලි ධාරාවක් ලබා නොදීමයි. එම පමාව නිසා ඇමරිකානු බෝඩරයේ බොහෝ වේලා රැඳී සිටීමට ඔවුන්ට සිදු විය. එසේම රථයේ එන්ජිම බොයිල් කරන්නට පටන් ගත් අතර පැයට මයිල පනහකට වඩා අඩු වේගයකින් ගමන් කරන්නට ඔවුන්ට සිදු විය.

මෙයින් ඔවුහු ඉක්මනින් වෙහෙසට පත් වූහ. කුසගින්නත්, පිපාසයත් ඉහළ ගිය අතර, වැසිකිළියක අවශ්‍යතාව ද දැනෙන්නට විය. මේ නිසා ඔවුන්ගේ සැලසුම් බිඳ වැටිණි. ඔවුහු අපේක්ෂා නංගත්වයට පත් වූහ. රථය නැවතත් බොයිල් කරන්නට පටන් ගත්තේ ය. උෂ්ණත්ව මාපකය අවදානම්සහගත සීමාව දක්වීය. බොනට්ටුව තුළින් විවිධ ශබ්ද නැග එන්නට විය. දෝෂය කුමක්දැයි හරිහැටි කිව නොහැකි විය. අවදානම් අඟවන විදුලි බුබුළු ඉදිරිපස පුවරුව මත දල්වෙන්නට විය.

“ඉස්සරහ මොනවද තියෙන්නේ?” හෝට් ඇසී ය.

“මුකුත් නෑ,” පැටි කීවා ය.

ඇ තම ඇඟිලි තුඩ සිතියම මත තබා එය පරීක්ෂා කළා ය. උතුර හා දකුණ යා කරන මාර්ගය එහි රතු පාටින් දක්විණි. එහි මාර්ගය ආසන්නයේ ළා කොළ පැහැති ප්‍රදේශයක් සටහන් කොට තිබිණි. එය වනගත ප්‍රදේශයකි. රථයේ ජනේලයෙන් පිටත බැලූ විට ඔවුන්ට එය දක ගත හැකි විය. වෘක්ෂලතාවෝ නිශ්චලව නැඟී සිටියහ. එය ශ්‍රීෂ්ම සෘතුවේ අවසාන භාගය වූ බැවින් තුරුලතා පත්‍රවලින් බර වී තිබිණ. සිතියමෙහි රතු පැහැයෙන් ජාලයක් මෙන් අතුරු මාර්ග රාශියක් දක්වා තිබිණ. ඒවා මහලු කාන්තාවකගේ පාදවල දක්නට ලැබෙන නහර ජාලයට සම කළ හැකි විය. එහෙත් රථ වාහන ගරාජයක් ඒ ආසන්නයේ ඇතැයි ඒ තුළින් නිගමනය කළ නොහැකි විය. එබඳු යම් හෝ අපේක්ෂාවක්

තබා ගත හැකි ස්ථානයක් සිතියමේ දැක්වූයේ මෙතැන් සිට මිනිත්තු තිහක් වත් යා යුතු වූ ප්‍රදේශයක ය. එහි නගර නාමය මඳක් විශාල අකුරින් සිතියම මත සටහන් කොට තිබුණේ ඊට ගිනිකොණ දෙසිනි. එය ලකේනියා ලෙස හැඳින්විණි.

“තව මයිල විස්සක් යන්න පුළුවන් වෙයිද?” ඇ ඇසුවා ය.

එහෙත් උෂ්ණත්ව මාපකයේ කටුව දිගට ම පැවතුණේ අවදානම් කලාපයේ ය.

“පුළුවන් වෙයි,” ෂෝට් කීවේ ය. “අවසාන මයිල දහ නවය පයින් යන්න පුළුවන් නම්.”

ෂෝට් රථයේ වේගය අඩු කර එය පාර අයිනේ නතර කළේ ය. මාපක දර්ශකය දිගට ම අවදානම් කලාපයේ ම පවති. පැටි සිතියම හොඳින් පරීක්ෂා කරන්නට වූවා ය. එහි පාරවල් සලකුණු කර තිබුණේ මකුළු දෑලක් පරිද්දෙනි. එන්ජිම දෙසින් නගින විවිධ ශබ්ද ඇයට ඇසිණි.

තමන්ට මඳක් ඉදිරියෙන් දකුණට අතුරු පාරක් ඇති බව ඔවුන්ට එක්වරම නිරීක්ෂණය විය. එය වෘක්ෂලතාදියෙන් සංවෘත ව පැවති අතර එහි ඇතුළත අඳුරු විය. ඒ අසල වූ සංඥා පුවරුවක උමග දෙසට යොමු වූ ඊතලයක් තිබූ අතර එහි ප්ලාස්ටික් අකුරුවලින් ‘අවන්හල’ ලෙස සඳහන් කර තිබිණි.

“අපි මෙහෙට යමු ද?” ඇ ඇසුවා ය.

රථය ඊට පිළිතුරු දුන්නේ ය. උෂ්ණත්ව මාපකයේ දර්ශකය තව දුරටත් අවදානම් කලාපය තුළ ම රැඳී තිබිණි. ෂෝට් හට තම දෙපාවලට උණුසුම දැනුණි. සමස්ත එන්ජිම පිළිස්සෙන සෙයකි. තව දුරටත් ගමන් කළොත් සිදු වන්නට යන විනාශය ඔහුට සිතා ගත නොහැකි විය. එන්ජින් රත් වී දිය වී යන අන්දම ගැන මිනිසුන් කතා කරනු ඔහුට ඇසී ඇත. ඒවා නිකම් කට කතා පමණක් විය හැකි ය. ඒවා එසේ සත්‍ය වශයෙන් ම දිය වී යන්නට නොහැකි ය. එසේම එන්ජින්, බෝම්බ මෙන් පුපුරා යෑම ද ප්‍රායෝගික සංසිද්ධියක් වන්නට ඉඩ නැත. ඒවා බොයිල් කළ හැකි ය. එන්ජිම හිරවිය හැකි ය. ඉන් පසු සාමකාමී ලෙස රථය නැවති යනු විය යුතු ය. ඊට වඩා දෙයක් සිදු විය නොහැකි ය.

මෙසේ තමන්ට අදාළ නොවන කොහේවත් නැති තැනක අතරම වන්නට ඔවුන්ට සිදු විය. මාර්ගයේ කිසිදු රථවාහනයක් නොමැත. ජංගම දුරකථන සඳහා සංඥා ද නැත.

“වෙන කරන්න දෙයක් නැහැ,” ඔහු කීවේ ය. ඉන් පසු ඔහු සුක්කානම දකුණු අතට කරකවා රථය උමගක් බඳු වූ එම අතුරු පාරට හැරවූයේ ය. ‘අවන්හල’ ලෙස සඳහන් කර තිබූ පුවරුවෙහි අතුරු රනුන් පැහැයෙන් ඉතා හොඳින් පින්තාරු කර ඇති බව ඔවුන්ට ඒ ආසන්නයට පැමිණි පසු මැනවින් පෙනිණි. එයින් ඉස්මතු වූ පණිවිඩය වූයේ මෙය ඉතා ඉහළ තත්ත්වයේ වූ අවන්හලක් විය යුතු බවයි. එබඳුම දැන්වීම් පුවරුවක් ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ දෙසට මුහුණලා ද යොදා තිබිණ. එය සවි කොට තිබුණේ මාවතේ අනික් පසින් පැමිණෙන්නන් හට දැක බලා ගනු පිණිස ය.

“හරි නෙ?” ෂෝට් ඇසී ය.

උමග තුළ උෂ්ණත්වය මහා මාර්ගයේ උෂ්ණත්වයට වඩා අංශක දහයක් වත් අඩු බව ඔවුන්ට දැනුණි. එහි සරත් සමයේ හැලුණු ශාක පත්‍ර මෙන් ම, ශිශිරයේ දී සෑදුණු මඩ වගුරු ද දක්නට ලැබිණි.

“හරි නෙ?” ෂෝට් නැවත වතාවක් ඇසුවේ ය.

මාර්ගය හරහා වයරයක් ඇද තිබූ අතර ඔවුහු ඒ මතින් ගමන් කළහ. එය මල් පැළවලට චතුර දමන නම්‍යශීලී රබර් නළයක් බඳු වූ අතර ඊට වඩා තරමක් කුඩා විය. එබඳු ඒවා ඉන්ධන පිරවුම්හල්වල දක්නට ලැබිණි. රථය ඒ මතින් යෑමේ දී ගොඩනැගිල්ල තුළ වූ සංඥාවක් ක්‍රියාත්මක වන අතර ඒ මගින් රථයක් පැමිණි බව සේවකයින්ට දැන ගැනීමට ලැබේ.

පැටි කිසිවක් නොකීවා ය.

“මේ අවන්හල සිතියමේ දැක්වෙනවාද?” ෂෝට් ඇසී ය.

“මේ පාර නම් පෙන්වනවා.”

“දැන්වීම් පුවරුව හොඳයි නේද?”

“ඔව්,” පැටි කීවා ය.

රථය ඉදිරියට ඇදිණි.